

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Διευθυντής
Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΞΕΟΔΟΝ Η ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΝ;

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παραμένει μυστηριώδες καὶ ἀνεξήγητον καὶ ἀκατανόητον καὶ γριφώδες δι' ὄλον τὸν ἑλληνικὸν κόσμον, ἀνεξαρτήτως καὶ κομματικῶν διαίρεσεων ἀκόμη, εἶνε τοῦτο· Δι' ὅσων ἢ Ἀντάντ πρᾶττει ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἐμμέσως, ἀμέσως, πλαγίως, ἀπευθείας, δι' ἐλιγμῶν, ἄνευ ἐλιγμῶν, εἰς τὸ φανερόν, εἰς τὸ σκότος λέγουσα σήμερον τοῦτο καὶ αὔριον ἐκεῖνο, ἀξιοῦσα τώρα ἐπικράτησιν, ἔπειτα τρομοκρατίαν, φιλοδοξοῦσα ἄλλοτε μὲν τὴν ἑλληνικὴν φιλίαν, ἄλλοτε δὲ ἐπιθυμοῦσα νὰ βλέπῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀσπαῖρον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς δ' ὄλων αὐτῶν τῶν μεταπτώσεων, ἀντιθέσεων, ἀντιφάσεων, παλιωδιῶν, θυσιῶν, ἀπειλῶν, προτάσεων, προσφορῶν, ἀκρωτηριασμῶν, καταλήψεων, ἀποβάσεων, ἀναμίξεων, ὠδήσεων, ἐμποδίων, τμηματικῶν παραλύσεων τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Χώρας, μαστιγώσεων, ἀοριστολογικῶν φοβηρισμάτων, συγκεκριμένων κτυπημάτων δι' ὄλων αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος, τί ἄρα γε εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς τῆς θέλει καὶ ζητεῖ ἢ Ἀντάντ;

Τοῦτο εἶνε τὸ μυστήριον καὶ τὸ αἰνίγμα δι' ὄλον τὸν ἑλληνικὸν κόσμον.

Αἱ σκέψεις τοῦ κόσμου, βασιανιζομένου ἐπὶ καιρὸν τώρα νὰ μαντεύσῃ τί ἐπὶ τέλος θέλει ἢ Ἀντάντ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀποκρυσταλλοῦνται εἰς δύο κεφαλαιώδη ἐρωτηματικά :

Τὸ πρῶτον ἐρωτηματικὸν εἶνε : —Θέλει ἢ Ἀντάντ τὴν ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος ;

Τὸ δεύτερον ἐρωτηματικὸν εἶνε : —Θέλει ἢ Ἀντάντ νὰ ἐκθρονίσῃ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ;

Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι ἢ Ἀντάντ θέλει ἢ ἢν ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐρωτᾶται εἶνε δυνατόν λογικῶς, ψυχολογικῶς, πολιτικῶς, διπλωματικῶς, πρακτικῶς, θεωρητικῶς, ἀπὸ ἀπόψεως σκοπιμότητος καὶ ἐπιτυχίας μιᾶς πολιτικῆς ἀποβλεπούσης νὰ ρίψῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰς ἐγκάλας τῆς Ἀντάντ μετὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐκείνου καὶ τῆς ἀφοσιώσεως, ἀπαραιτήτων προϋποθέσεων διὰ μίαν πολεμικὴν σύμπραξιν, εἶνε, λέγομεν, δυνατόν ἀπὸ ἀνθρώπους ἔχοντας νοῦν καὶ κρίσιν νὰ θεω-

ροῦνται ὡς μέσα συντελεστικά ἐνὸς τοιούτου σκοποῦ τὰ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος περιοδικῶς καὶ τμηματικῶς λαμβανόμενα μέτρα; Εἶνε δυνατόν Βασιλεὺς καὶ Κυβέρνησις καὶ Λαὸς καὶ Στρατὸς καὶ Κράτος καὶ Ἔθνος νὰ ὀδηγηθοῦν εἰς πόλεμον μαστιγούμενοι; Εἶνε δυνατόν νὰ γεννηθῇ πολεμικὸς ἐνθουσιασμὸς μὲ τὸν βούρδουλαν εἰς τὸ χέρι; Εἶνε δυνατόν νὰ ὑποκαυθῇ τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα δι' ἀγχημάτων καὶ στόλων καὶ τελεσιγράφων καὶ ἀποκλεισμῶν καὶ τρομοκρατίας καὶ καταλύσεως ὄλων τῶν ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους; Εἶνε δυνατόν διὰ τοιούτων μέσων καὶ τρόπων, ἀντιψυχολογικῶν, ἀνκοινωνικῶν, ἀντιλαϊκῶν, ἀντιἀνθρωπίνων, μέσων καὶ τρόπων ἀγρίων, βαρβάρων, μεσαιωνικῶν, μὴ ἀνεκτῶν ἀπὸ κανένα λαὸν τῆς γῆς, νὰ γεννηθῇ αἰσθημα συμπαθείας καὶ νὰ προκύψῃ συμφέρον πολεμικῆς συμπράξεως; Ὁχι, ὄχι, ὄχι, κραυγάζουν καὶ τὰ παιδιὰ ἀκόμη. Ἀλλ' εἶνε λοιπὸν τόσον ἀψυχολόγητος καὶ τόσον ἀδαῆς ἢ Ἀντάντ περὶ τὴν διπλωματίαν, ὥστε νὰ μὴ ἐννοῇ μόνη αὐτὴ ὅ, τι ἐννοοῦν καὶ τὰ μικρὰ παιδάκια; Ὁχι βέβαια. Ἄρα ἢ Ἀντάντ, φερομένη ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ὅπως φέρεται, δὲν εἶνε πιθανὸν τὰ θέλη τὴν πολεμικὴν αὐτῆς σύμπραξιν. Τούτου τιθεμένου κατὰ μέρος, ἀπομένει ἢ ἄλλη σκέψις, τὸ δεύτερον ἐρωτηματικόν.—Θέλει ἢ Ἀντάντ νὰ ἐκθρονίσῃ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον;

Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι τοῦτο ἐπιδιώκει, ἐρωτᾶται τότε : —Τί νι τρόπῳ θὰ ἐκθρονισθῇ Βασιλεὺς συγκεντρῶνων τὴν λατρείαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ του; Οἱ Βασιλεῖς ἐκθρονίζονται ἀπὸ τοὺς λαούς των. Καὶ ὁσάκις ἀκόμη ξένοι ἐπιρροαὶ ἐπεζήτησαν νὰ ρίψουν Βασιλεῖς ἐκ τοῦ Θρόνου, μετεχειρίσθησαν αἱ ξένοι ἐπιρροαὶ τοὺς λαούς. Τὸν Ὀθῶνα τὸν ἔρριξαν βεβαίως ξένοι ἐπιρροαὶ, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Σήμερον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, σύσσωμος, ζητωκραυγάζει ὑπὲρ τοῦ μάρτυρος καὶ πατριῶτου Βασιλέως του. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Βενιζελικοὶ δὲν τολμοῦν εἰς τὸ φανερόν νὰ δηλώσουν ὅτι εἶνε ὑπὲρ τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ Βασιλέως. Οὔτε οἱ ἐπαναστάται τῆς Θεσσαλονίκης ἐτόλμησαν νὰ στραφοῦν φανερὰ κατὰ τοῦ Βασιλέως. Ὅταν ἐπομένως καὶ ὁ στρατὸς καὶ ὁ λαὸς εἶνε ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ποίους θὰ μετα-

χειρισθοῦν αἱ ξένοι ἐπιρροαὶ ἐν Ἑλλάδι διὰ νὰ ἐκθρονίσουν τὸν Βασιλέα; Τοὺς στόλους των; Τοὺς στρατούς των; Θὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος στρατὸς γαλλικὸς καὶ θὰ ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου Φουρνιῆ προκήρυξις πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν περὶ καταλύσεως τοῦ Βασιλέως; Καὶ ποίαν σημασίαν θὰ εἶχε καὶ ἐν τοιοῦτον ἀκόμη κίνημα; Ποῖος θὰ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἐκθρονίσῃ τὸν Βασιλέα ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν ὑπηκόων του; Καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐκθρονίσιν τοῦ Βασιλέως θὰ ἐπεθύμῃ ἴσως ἢ Γαλλία, ἔπεται ὅτι θὰ τὴν υἰοθέτῃ καὶ ἢ Ρωσσία καὶ ἢ Ἀγγλία; ἢ μήπως σχεδιάζεται νὰ συλληφθῇ αἰχμάλωτος ὁ Βασιλεὺς μίαν νύκτα εἰς τὸ Τατόι; Κατὰ διαφερωθῇ ποῦ; Καὶ τί ἔπειτα νὰ γίνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα; Νὰ ἔλθῃ ἕνας νέος Βασιλεὺς, ὄχι βέβαια Ἀγγλος ἢ Ρῶσσος ἢ Ἰταλὸς ἢ Δανὸς, οὔτε Γάλλος, ἕνας λόγου χάριν Ἑλβετὸς ἢ ἕνας Νορβηγὸς ἢ ἕνας Σουηδὸς ἢ ἕνας Ὀλλανδὸς, ἀνήλικος ἢ ἐσχάτογῆρος, ὁ ὁποῖος νὰ κάμῃ τί; Νὰ μᾶς εἴπῃ ὀλλανδιστὴ ἢ νορβηγιστὴ ὅτι πρέπει νὰ ἐξέλθωμεθ ἐκ τῆς οὐδετερότητος; ἢ ἐκθρονιζομένου τοῦ Βασιλέως, νὰ διορισθῇ ὑπὸ τῆς Γαλλίας Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ὁ κ. Βενιζέλος; Διὰ νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς κατόπιν τί; ἢ ἐκθρονιζομένου τοῦ Βασιλέως νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν Ἀθήναις τριουμβιραῖον ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον, ἀπὸ τὸν κ. Γκυγιεμέν καὶ ἀπὸ τὸν Ναύαρχον Φουρνιῆ, τὸ ὁποῖον νὰ καλέσῃ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν εἰς ἐπιστράτευσιν; ἢ μήπως ἐκθρονιζομένου τοῦ Βασιλέως νὰ παραδοθῇ ἢ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Σαράϊν; Διὰ νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς τί; Ποῖον πολιτικὸν σκοπὸν θὰ ἐξυπηρέτῃ ἢ ἐκθρονίσις τοῦ Βασιλέως καὶ τί θὰ ἠδύνατο νὰ ὠφελθῇ ἢ Ἀντάντ ἐξ αὐτῆς; Πολλοὶ θὰ μᾶς ἀπήντων :—ἢ Γαλλία ἴσως θέλῃ νὰ δείξῃ εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐκθρονίσῃ ἕνα Βασιλέα Γερμανὸν κατ' αὐτήν. Ἀντὶ νὰ εἰσέλθῃ νικήτρια εἰς τὸ Βερολίνον καὶ νὰ συλλάβῃ τὸν Κάιζερ ἀπὸ τὰ μυστάκια, προτιμᾷ νὰ πολιορκῆσῃ τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ αἰχμαλωτίσῃ τὸν γαμβρὸν τοῦ Κάιζερ!!! Διὰ τοὺς Γάλλους ἐν τοιοῦτο γεγονός θὰ ἐπανηγγυρίζετο ὡς μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας νίκας τοῦ πο-

λέμου. Ἴσως ὡς ἢ μεγίστη πασῶν.

Ἐνδέχεται ὁμως νὰ ἐρωτησῇ τις :

—Ὅστε περὶ ἐκδικήσεως πρόκειται τόσον ταπεινῆς ἢ περὶ ἐνὸς θεατρικοῦ κόλλου; Αἶ, καὶ ὕστερα; Πῶς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ παύσῃ ὁ λαὸς ζητῶν τὸν Κωνσταντῖνον του; ἢ μήπως οὗτος θ' ἀπεμονοῦτο ὅπως ὁ Ναπολέων εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐλένην; ἢ μήπως θὰ τοῦ ἔστειλεν ὁ Τσάρος κυδῶνι μπελντέ μὲ δηλητήριον μέσα;

Τὸ συμπέρασμα εἶνε ὅτι ἢ στάσις τῆς Γαλλίας, διότι περὶ αὐτῆς πρόκειται, εἶνε μυστηριώδης καὶ αἰνιγματώδης. Ἀνεξήγητος. Θέλει ἔξοδον; Πρᾶττει πᾶν ὅ, τι δύναται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἀντίθετον ἀποτέλεσμα. Θέλει ἐκθρονίσιν τοῦ Βασιλέως; Ματαιοπονεῖ. Διότι τοὺς Βασιλεῖς—ἴδε καὶ γαλλικὴν ἱστορίαν—τοὺς ἐκθρονίζουσιν οἱ Λαοί. Μόνον αὐτοὶ εἶνε κυρίαρχοι. Μόνον αὐτοὶ ἀνεβοκατεβάζουσιν εἰς τοὺς Θρόνους τοὺς Βασιλεῖς. Οὐδεὶς ἄλλος. X.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΝΕ ΠΡΟΔΟΣΙΑ;

Ἡ πολιτικὴ τοῦ Ε. Βενιζέλου ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1915 καὶ ἐντεῦθεν δὲν παρουσιάζεται νομοταγῆς καὶ σύμφωνος, ὅσον ἀφορᾷ τὰ αἰτία ἐκ τῶν ὁποίων ὀρμάται. Ἐν ἔτει 1914 ὁ Βενιζέλος ἤθελε νὰ ἐξέλθωμεν εἰς πόλεμον ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ, ἐνῆφ συγχρόνως ἐδήλου εἰς τὴν Σερβίαν, ὅτι θὰ εἶναι αὐτοκτονία τῆς Ἑλλάδος νὰ συμπολεμήσῃ μετ' αὐτῆς κατὰ τῆς Αὐστρίας. Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1915 ἤθελε τὸν πόλεμον, φανταζόμενος ὅτι ἐντὸς 24 ὡρῶν θὰ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐνῆφ εἶχε ρητὰς δηλώσεις τῶν ἀνάμειων τῆς Ἀντάντ, ὅτι δὲν θέλουσιν τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐκστρατεῖαν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον ἐχάριζε τὴν Μακεδονίαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, διὰ νὰ βοηθήσῃ καὶ αὐτὴ τὴν Ἀντάντ. Ἐπειτα, λησιμονῶν τὰς προτέρας ἀποφάσεις του καὶ γνώμας, ἤθελε τὸν πόλεμον χάριν τῆς Συνθήκης μετὰ τὴν Σερβίαν (τὴν ὁποίαν πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐθεώρησε μὴ ὑφισταμένην), καὶ προσεκάλεσε τοὺς Ἀγγλογάλλους νὰ καταλάβουν τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Μακεδονίαν. Μόνον ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πολιτικῆς του, τὸν πόλεμον δηλαδὴ μὲ πᾶσαν θυσίαν ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ, ὁ Βενιζέλος ὑπῆρξεν ἀμετάβλητος, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου μέχρι σήμερον.

Ἄλλὰ διὰ τὴν ἐξετασθῆ ὀρθῶς καὶ ἀκριβῶς, ἐὰν ἡ πολιτικὴ αὐτὴ εἶναι προδοσία κατὰ τῆς Πατρίδος, πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐλατήρια αὐτῆς, ἀποκαλύπτοντα τὴν πρόθεσιν, ἀπαραίτητον ὑπὸ νομικὴν ἐποψίν, ἀφοῦ ἡ προδοσία εἶναι ἐγκλημα ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Οἱ ἀρχαῖοι δὲν εἶχον θετικὸν κείμενον νόμον, προσδιορίζον τὰς περιπτώσεις τῆς προδοσίας. Ἐθεωρεῖτο ἐν γένει τοιαύτη πᾶσα βλάβη τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος, ὡς καὶ πᾶσα παράλειψις τοῦ καθήκοντος τῶν ἀρχόντων τῆς Πολιτείας. Ἀφίετο δὲ εἰς τὴν κρίσιν τῶν δικαστῶν ἢ ἐκτίμησις, ἂν αὐτὴ ἢ ἐκείνη ἢ περὶ τῆς προδοσίας τῆς Πατρίδος παραδεδομένη ὑπῆρχον δὲ βαθμοὶ ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας προδοσίας, καὶ ἀναλόγως οἱ δικασταὶ ἐπέβαλλον τὰς ποινὰς, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ὁ προδότης ἐφρονεῖτο ὑπὸ οἴου δήποτε πολίτου, ὅστις οὐ μόνον ἔμενεν ἀκαταδίωκτος, ἀλλὰ καὶ καθίστατο ἄξιος τιμῶν καὶ ἀμοιβῶν. Οὕτω προδοσία ἐθεωρεῖτο ἢ κατάλυσις τῆς Πολιτείας, ἢ σύστασις τυραννίδος, ἢ μυστικὴ μετὰ τῶν ξένων ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος συνεννόησις. Ἐπίσης ἢ ἐξαπάτησις τοῦ δήμου διὰ ψευδῶν πληροφοριῶν, ἢ δειλία ἐν τῇ πολέμῳ, ἢ μὴ τήρησις τοῦ ἐφθρῖκου ὄρκου, καὶ ἢ ὁμοίαις κακῶν τῇ δήμῳ συμβουλιῶν, ἐπὶ τῇ προθέσει τῆς καταλύσεως τῆς Πολιτείας.

Σήμερον ὁ ποινικὸς νόμος ὄρισεν ἀκριβῶς τοὺς ὅρους ἐκείνους, ἢ ὑπαρξίς τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ τῆς προδοσίας τὸ ἐγκλημα· διαβαθμίζεται δὲ ἡ προδοσία εἰς ἐγκλήματα ἐσχάτης προδοσίας, εἰς ἐγκλήματα προδοσίας τῆς Πατρίδος καὶ εἰς ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀνεξαρτησίας τοῦ Κράτους· ἐπιβάλλονται δὲ ἀναλόγως ἢ ποινὴ τοῦ θανάτου, ἢ τῶν ἰσοβίων καὶ προσκαιρῶν δεσμῶν, ἢ τῆς εἰρκτῆς καὶ ἢ τῆς φυλακίσεως.

Παραβλέποντες τὰς πράξεις τοῦ Βενιζέλου, τὰς ἐν κρυπτῇ γενομένας παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνομητῶν, λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν μόνον τὰς φανεράς καὶ ἀναμφισβητήτους, καὶ δὴ τὴν πρότασιν περὶ παραδόσεως τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τὴν πρόσκλησιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν Ἀγγλογάλλων εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὴν ἐπιστρατεύσειν τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, τὴν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου σύνταξιν καὶ ἐπίδοσιν τῆς Νότας τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ τῆς 8ης Ἰουνίου, τὸν λόγον αὐτοῦ εἰς τὸ τελευταῖον βενιζελικὸν συλλαλητήριον ἐν Ἀθήναις καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ παρασκευασθεῖσαν ἀλλ' ἀποτυχούσαν στάσιν κατὰ τῆς Δυναστείας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν Ἀθήναις, ἧς ἕνεκα ἐφρονεῖσθαι πολῖται καὶ συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν ξένων οἱ ἀξιοματικῶν καὶ στρατιῶται τῆς 11ης Μεραρχίας. Τὰ γεγονότα δὲ ταῦτα ὑπάγονται ἀναμφιδόλως εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις τῆς προδοσίας, κατὰ τὰ ἄρθρα 123 ἐδαφ. 3, 4, 5 καὶ 8, 132 καὶ 134, κατὰ τὰ ὅποια, ὡς ἔνοχος ἐσχάτης προδοσίας, τιμωρεῖται μὲ θάνατον· «3) ὅστις διήγειρε στάσιν κατὰ τῆς βασιλικῆς κυριότητος, ἢ συνώμοσε πρὸς τοῦτο· 4) ὅστις θέλων καθ' οἰονδήποτε τρόπον ν' ἀποσπάσῃ ἐν μέρος ἐκ τοῦ ὅλου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἐπιβλήσῃ τὰ πρὸς τοῦτο τείνοντα σχέδια, συνώμοσεν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἢ συνεννόηθη μὲ ξένους, ἢ διήγειρε στάσιν, ἢ

ἔλαβε μετοχὴν εἰς τοιαύτας προδοτικὰς ἐνώσεις· 5) ὅστις μεταχειρίζεται μηχανογραφίαν, ἢ διατελεῖ συνεννοούμενος μὲ ξένους Δυνάμεις, ἢ με τοὺς πράκτορας αὐτῶν, ἐπὶ σκοπῇ τοῦ νὰ τὰς κινήσῃ εἰς πολέμιας πράξεις, ἢ πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἢ νὰ προμηθεύσῃ τὰ πρὸς τοῦτο μέσα· εἶναι δὲ ἀδιάφορον ἂν αἱ μηχανογραφίαι αὗται, ἢ αἱ συνεννοήσεις ἐπέφερον πολεμικὰς πράξεις, ἢ οὐχί· 8) ὅστις ἐκούσιως καὶ ἐκ προθέσεως ὑποστηρίζει καθ' οἰονδήποτε τρόπον λόγῳ ἢ ἔργῳ, τὴν εἰσβολὴν ξένων στρατευμάτων εἰς τὴν ἐπικρατείαν τοῦ Βασιλείου, ἢ τὴν πρόδον αὐτῶν».

Ἐπίσης αἱ ἀνωτέρω πράξεις τοῦ Βενιζέλου ὑπάγονται εἰς τὸ ἐγκλημα τῆς προδοσίας τῆς Πατρίδος, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι οὗτος δὲν προβαίνει ἐνούμενος μετ' ἄλλων πρὸς ἐσχάτην προδοσίαν· διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 132 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ὡς προδότης τῆς Πατρίδος τιμωρεῖται μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ, «ὅστις μὴδὲ σκοπὸν ἔχων, μὴδ' ἐνούμενος πρὸς ἐσχάτην προδοσίαν· 1) διεξάγει ἐκ προθέσεως πρὸς βλάβην τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἐπεφορτίσθη πολιτικὴν διαπραγματεύσειν, μετὰ τινος ἐξωτερικῆς Δυνάμεως». Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 134 «εἰς εἰρκτὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 8 ἔτη καταδικάζεται· 1) ὅστις . . . διὰ φαινόμενα παράπονα κατὰ τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ ἡγεμόνος, ἢ τῶν συμπολιτῶν, προκαλεῖ ξένην τινὰ δύναμιν εἰς μεσολάβησιν ἐπικίνδυνον εἰς τὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τοῦ Κράτους». Οἱ δὲ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμοι θεωροῦσιν ὡς ἐγκλημα προδοσίας καὶ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Ὑπουργός, «χωρὶς νὰ παραβιάσῃ ρητὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων, ἔδραψεν ἐκ προθέσεως διὰ πράξεως ἢ παραλείψεως αὐτοῦ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας», συμφώνως κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παραδεδομένα περὶ προδοσίας τῆς Πατρίδος γενικῶς. Δεδομένου δὲ, ὅτι τὰς ἀνωτέρω προδοτικὰς πράξεις ἐνήργησεν ὁ Βενιζέλος, τὰς μὲν ὡς Ὑπουργός, τὰς δὲ ὡν ἰδιώτης, ἐξεταστέον εἶναι τὸ ζήτημα τῆς προθέσεως αὐτοῦ καὶ τῶν αἰτίων, ἕνεκα τῶν ὁποίων προήλθεν εἰς τὰς ρηθείσας πράξεις.

Ἐν τῇ ἐρεύρῃ δὲ ταύτῃ οἱ παρακολουθοῦντες τὰ πράγματα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀμφιβάλωσι περὶ τῆς προθέσεως τοῦ Ε. Βενιζέλου, ὅπως διὰ τῶν ρηθεισῶν πράξεων ἰκανοποιήσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀρχομανίαν καὶ ὑψηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῶν ξένων Δυνάμεων, ἐπὶ φανερᾷ βλάβῃ τῆς Πατρίδος καὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Μόνον τυφλοὶ ἐκ φανατισμοῦ, ἢ δυστυχεῖς ἀνόητοι δὲν δύναται νὰ ἀντιληφθῶσι τὰ πασιφανῆ καὶ αὐταπόδικτα ὡς καὶ τὴν προδοτικὴν πρόθεσιν τοῦ Βενιζέλου, λαμβάνοντες ἑκατομμύρια δραχμῶν ἀπὸ τοῦ ξένου πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀντεθνικῆς αὐτοῦ πολιτικῆς.

Ὅθεν παραλειπομένων ἐπιεικῶς τῶν πρὸ τῆς καθόδου τῶν Ἀγγλογάλλων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐνεργειῶν τοῦ Βενιζέλου, οἳαί ἢ παράλειψις τῆς προσαρτήσεως τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἢ συνεννόησις μὲ τὸν Ἰαλιανὸν περὶ παραχωρήσεως ὠρισμένων νήσων εἰς τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Τουρκίας, ἢ ἀπόφασίς του ὅπως ἢ Ἑλλὰς μετὰσχῃ τοῦ πολέμου κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1914 καὶ κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1915 ὑπὲρ τῶν ξένων, καὶ κατόπιν ὑπὲρ τῆς δῆθεν συμμάχου Σερβίας ἢ παραχώρησις τοῦ Μούδρου, τῆς Τενέδου καὶ τῆς

Μήλου· ἐπίσης ἢ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας εἰς τοὺς Βουλγάρους, παραλειπομένων λέγω τῶν πράξεων καὶ παραλείψεων τούτων τοῦ Ε. Βενιζέλου, διὰ τὰς ὁποίας δύναται τις, σκεπτόμενος ἐπιεικέστατα ὑπὲρ αὐτοῦ, νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν αὐταῖς προδοτικὴ πρόθεσις, ἀλλ' εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἀφιλοπατρίας καὶ ἀκρισίας τοῦ ἀνθρώπου, αἱ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἰανουαρίου 1915 πράξεις αὐτοῦ περὶ παραχωρήσεως τῆς Δράμας, Καβάλλας καὶ Σερι-σεμπάν, τῆς προσκλήσεως τῶν Ἀγγλογάλλων εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ λοιπῶν μνημονευθεῖσαι ἀνωτέρω πράξεις τοῦ Βενιζέλου ὑποπίπτουσιν ἐντελῶς εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ ἡμῶν νόμου καὶ ἀποτελοῦσι τὰ ἐγκλήματα τῆς ἐσχάτης προδοσίας καὶ τῆς προδοσίας τῆς Πατρίδος.

Δ. Κ. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῶν Νομαρχιῶν τοῦ Κράτους ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Δημάρχους καὶ Προέδρους τῶν Κοινοτήτων περὶ ἀνεγέρσεως ἀναθηματικῶν στηλῶν εἰς μνήμην τῶν κατὰ τοὺς δύο πολέμους τοῦ 1912 καὶ τοῦ 1913 πεσόντων ὑπὲρ Πατρίδος μαχητῶν.

Ἡ ἐν παντὶ Δῆμος καὶ Κοινότητι τοῦ Κράτους ἀνεγέρσει ἀναθηματικῆς στήλης τῶν κατὰ τοὺς ἐνδόξους πολέμους 1912—1913 πεσόντων δὲν εἶναι μόνον ἐπιτέλεσις ἱεροῦ καθήκοντος πρὸς τὴν μνήμην τῶν τετιμημένων στρατιωτῶν, οἵτινες προσέφερον τὴν ζωὴν αὐτῶν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐν δουλείᾳ ἀδελφῶν, ἀλλὰ καὶ ἔργον κατ' ἐξοχὴν πατριωτικόν, ὑφίστην ἐνέχον σημασίαν διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ αἰσθήματος τῆς φιλοπατρίας καὶ τὸν φρονηματισμὸν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, κρατυνομένης οὕτω τῆς ἐμφύτου ἄλλωστε εἰς πάντα Ἑλλήνα καὶ πατροπαράδοτου ἀρετῆς πρὸς αὐτοθυσίαν ὑπὲρ τε τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀλυτρώτου Πατρίδος.

Ἡ ἐγκύκλιος ζητεῖ ὅπως οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες, ἐν τῇ μέτρῳ τῶν οικονομικῶν αὐτῶν πόρων, μεριμνήσωσι περὶ ἀνεγέρσεως τοιούτων ἀναθηματικῶν στηλῶν, τονίζει δὲ ὅτι ἐν ἡ περιπτώσει οἱ πόροι αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπουσι τοῦτο, προτείνωσιν ἀρμυδίως τὴν ἔγκρισιν σχετικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου.

Βεβαίως τὸ μέτρον εἶνε ἄριστον. Ἡμεῖς δὲ ἀπὸ πολλοῦ ὀμιλήσαμεν περὶ τούτου ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ φύλλου, ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ περιστάσεις δὲν εἶνε εὐνοϊκαὶ πρὸς μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν, καθόσον ναὶ μὲν δὲν πρόκειται περὶ μεγάλης δαπάνης, ὅμως σήμερον τὰ μὲν Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ Ταμεῖα εἶνε κενὰ, οἱ δὲ πολῖται δεινῶς πάσχουσι καὶ λόγῳ ἐλλείψεως ἐργασίας καὶ λόγῳ τῆς γενικῆς ὑπερτιμήσεως καὶ ἀκριθείας τῶν πάντων. Εἴμεθα ὅμως βεβαίως ὅτι ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ σημερινὴ κρίσις, ἢ ὠραία ἰδέα θὰ πραγματοποιηθῇ ὡς δικαία καὶ ἐποικοδομητικὴ.

Τῆς ἐποχῆς

Εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων τοῦ κ. Ἡλία Κυριαζοπούλου ἐφθάσε μεγάλη συλλογὴ κυνηγετικῶν εἰδῶν. Πυρίτης ἐκλεκτῆ, φυεῖα, τάπες, καρτονάκια κλπ.

Ἐκείνοι οἱ ἠλικιωμένοι καὶ οἱ φιλοπόλεμοι κούφοι νέοι, οἱ ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς εἰς τὰ ἔπλα προσκλήσεως τῆς κλάσεως εἰς τὴν ἀνήκουσιν ὠχρῶντες καὶ ἐν ἀθυμίᾳ καταπαύοντες πᾶσαν πολιτικὴν καὶ πολεμικὴν συζήτησιν, ὡς καὶ πάντες οἱ θέλοντες τὸν πόλεμον ἀστράτευτοι, πρόσφυγες, ἀδήλωτοι, ὡς καὶ εὐάριθμοι ξένοι ἀνυπότακτοι, οἵτινες ἀγνοοῦντες τὸ γινῶθι σαυτῶν καὶ καθιστάμενοι θρασεῖς καὶ ἀναίσχυντοι ὀμιλοῦσιν ὑβριστικῶς περὶ ἡμῶν, θὰ ἐπραττον καλῶς, ἐὰν δὲν ὠμίλουν περὶ ἐπιστρατεύσεως, ἀλλὰ προσήρχοντο αὐτοὶ ὡς ἐθελονταὶ ἵνα πολεμήσωσι μετὰ τῶν ἀγγλογάλλων κατὰ τῶν βουλγάρων, ἀφ' οὔ οὔτοι κατέλαβον ἑλληνικὰ ἐδάφη, ὡς λέγουσιν οἱ ματαιόσχολοι καὶ κίβδηλοι πατριῶται. Ἄλλὰ πῶς τοῦτο γενήσεται; Οἱ πατριῶται τῶν καφενειῶν καὶ τῶν ἀγρῶν φλυαριῶν θέλουσιν ἐπιστρατεύσειν καὶ πόλεμον, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπάγωσιν οἱ ἄλλοι νὰ ὑποστῶσι τὰς στερήσεις καὶ τὰς κακουχίας τῶν στρατευμάτων, τὰς πολυώρους καὶ ἐκνευριστικὰς πορείας, τὸ φοβερὸν ψῆχος καὶ τὰ ἄλλα κακά, οἱ δὲ ἀστράτευτοι, τὰ ἀνίκανα ἀρχοντόπουλα, νὰ συζητῶσιν ἐν τοῖς καφενεῖοις περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων, βοφῶντες νωχελῶς τὸν καφέ των καὶ καπνίζοντες ἠδυπαθῶς τὸ τσιγαράκι των καὶ κοιμώμενοι εἰς τὸ ὠραῖον κρεβατάκι των, καὶ ἄς παγῶνουν οἱ ἄλλοι εἰς τὰ σύνορα!

Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ἡ Ρουμανία, ὑποτελὴς εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, ὑπὸ ἡγεμόνα τὸν Κάρολον Ἴον ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Χσεντζόλ-λερν (ἀναγνωρισθέντα ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τὴν 12)24 Ὀκτωβρίου 1866), ἀνεκηρύχθη εἰς Βασίλειον αὐτόνομον καὶ ἀνεξαρτητὸν τὴν 14)26 Μαρτίου 1881, ὑπὸ Βασιλέα τὸν Κάρολον καὶ διάδοχον αὐτοῦ, καθὸ ἀτεκνον, τὸν ἀνεψιὸν του Φερδινάνδου (γεννηθέντα τὴν 24ην Αὐγούστου 1865). Τὸν Κάρολον, ἀποθανόντα, διεδέχθη εἰς τὸν θρόνον τῆς Ρουμανίας ὁ Φερδινάνδος τῆ 28)11 Ὀκτωβρίου 1914. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας εἶνε συνταγματικὸς Μονάρχης. Τὰ μέλη τῆς Γερουσίας, 120 τὸν ἀριθμὸν, ἐκλέγονται ὑπὸ δύο ἐκλογικῶν συλλόγων κατ' ἐπαρχίαν, τῆς δὲ Βουλῆς τὰ μέλη, 182, ἐκλέγονται ὑπὸ τριῶν ἐκλογικῶν συλλόγων. Ὁ Γερουσιαστὴς δέον νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 40 ἐτῶν, ὁ δὲ Βουλευτὴς 25. Ὁ Γερουσιαστὴς ἔχει ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν 9400 λέι. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς Ρουμανίας, εἶνε 137,992 τετρ. χιλιομέτρα. Ὁ πληθυσμὸς τῆς, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς 1)Ἰανουαρ. 1913, 7,509,009 κάταικοι, ἀναλογούντες εἰς 54 καθ' ἕκαστον τετραγ. χιλιομέτρον. Κατὰ νεωτέραν ἀπογραφὴν, πρὸ μηνὸς μόλις περατωθεῖσαν, ὁ πληθυσμὸς τῆς Ρουμανίας ἡριθμήθη εἰς 7,850,000 κατοίκους. Αἱ πολυπληθέστεραι πόλεις τῆς Ρουμανίας εἰσίν:

Table with 2 columns: City Name and Population. Includes Βουκουρέστιον (385,628), Ἰάσιον (78,120), Γαλάζιον (75,512), Βραῖλα (65,911), Πλοῖεστι (57,376), Κραϊόβα (51,877), Προῦπολογισμὸς τῆς Ρουμανίας (1915-16) (600,232,900), Διὰ δημόσια ἔργα προῦπελογισθῆ δαπάνη (111,675,000), Διὰ δημόσιον χρέος, ἀνήρχετο τὴν 1ην Ἀπριλίου 1916 εἰς (1,715,386,499), Τὸ εἰδικὸν ἐμπόριον τῆς Ρουμανίας μετὰ τῶν ξένων Ἐπικρατειῶν ἀνέρχεται:

Εἰσαγωγὴν Ἐξαγωγὴν 1909 368.300.009 λέι 465.056.619 λέι 1910 409.715.576 » 616.504.872 » 1911 569.745.027 » 691.720.408 » 1912 637.905.560 » 642.103.783 »

Απεδείχθη πλέον επισημώς και κατηγορηματικώς, ανακρινόμενον των αριθμίων των σχετικών συμβολαίων, ότι οι ιδιοκτήται και διευθυνταί των εν Αθήναις Βενιζελικών εφημερίδων, ως διά μακροῦ χρόνου, μετεβλήθησαν εἰς κυρίως μεγαλῶν καὶ ἐπαύλων. Ὁφείτως ἡ μὲν «Ἐσπερινὴ» ἀπεκάλυψε τὰς μεγάλας ἀγορὰς τῆς «Πατρίδος», τῆς «Νέας Ἑλλάδος», τῶν «Ἀθηνῶν», ὁ δὲ «Χρόνος» ἀπεκάλυψε τὴν ἀγορὰν οἰκίας ἀπὸ τοῦ ιδιοκτήτου τῆς «Ἐστίας», ἀντὶ 163.000 δρ.

Μεγάλα φάρμα μεγάλα δολώματα. Υπάρχουν καὶ ἐπαρχιακά φύλλα, τὰ ὅποια ἔλαβον γλίχρα ποσά. Υπάρχουν καὶ μερικὰ περιοσιματικά κοινωνικά ἄντικα ἐνοικιασθήσαν διὰ τῆς καταβολῆς διαφόρων. Ὁ καθεὶς μὲ τὴν ἀξίαν του.

Τώρα περιμένοντες τὰ ἀποκαλυπτήρια τῶν Ἀντιβενιζελικῶν ἐφημερίδων. Ὁ Βασιλεὺς Σάγκ ἀπῆλθε τῶν Ἀθηνῶν, δὲν θὰ γίνοντο πατρὶς καὶ οἱ ἄλλοι αὐτοῦ; Ὅποια χρονοκονία πατριωτικῶν καὶ ἐθνικῶν συνειδήσεως!

Καὶ ὅμως οἱ πωληθέντες φωνάζουν, ὡς τὸν ἀρεστον ἐκείνον λαοφύλακον, ὅστις ἔβαλε τὴν φωνὴν διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νοικοκύρη. Καὶ σοὺ λέγουν ἐγὼ πωλημένος εἰς τὴν Ἀντάντ;

Νὰ δὲ ἡ ὥρα νὰ καθήσχητο ἡ Ἀντάντ καὶ μέχρι τῶν ἀποβρασμάτων, ἡ ἀγορὰ τῶν ἀποίων ἀποτελεῖ τιμὴν, ὅχι ἀτιμίαν!

Τὰ πρῶτα πολεμικά γεγονότα τοῦ νέου ἐμπολέμου δὲν εἶνε καὶ τὸσον εὐχάριστα. Οἱ Γερμανοβούλγαροι κατέλαβον τὰ ὄχρωρα φρούρια Τατρικιάν καὶ συνέλαβον αἰχμαλώτους δύο Ρουμάνους Στρατηγούς, 400 ἀξιωματικούς καὶ 30.000 στρατοῦ. Ὁλόκληρος δὲ ἡ Σιλίστρια περιήλθεν εἰς χεῖρας τῶν Γερμανοβουλγάρων. Δὲν θέλομεν νὰ προδικάσωμεν τὰ γεγονότα, φρονούμεν ὅμως ταπεινῶς ὅτι καὶ τὴν φωνὴν ταύτην καλῶς ἐχάσαμεν τὴν εὐκρίαν.

Ἡ «Πατρίς» Ἀθηνῶν γράφει εἰς τὸ φύλλον τῆς 27ης Αὐγούστου ὅτι «ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἔχει ἐμφυτον τὸ δῶρον καὶ τὴν δύναμιν νὰ περιφρονῇ καὶ τοὺς συνοφάντας καὶ τὴν σκωφαντίαν». Τί λόγος.....

Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Γεννάδιος καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀστικοῦ μίσησαν τοὺς σπασιατὰς ἀξιωματικούς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Περὶ τούτου δὲν ἴσχυον ἀμφιβολία. Ὁ δὲ δὲν ἴσχυον ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἐθνικοὶ, εὐσυνειδήτοι καὶ ἀξιοπρεπεῖς Βενιζελικοὶ θὰ ἐχειροκροτοῦσαν αὐτοὺς. Ζήτημα ἀντιλήψεως καὶ φιλοτιμίας.....

Οἱ Σερβιοὶ, οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι νησιῶται, κατόπι τῶν ἐκεῖ συμβάντων, ἔφυγον καὶ αὐτοὶ γαλλικῶν σημαίαν, ζητούντες ἔξωθεν κατοχήν. Τὸ γράφον τὰ Ἀθηναϊκά φύλλα. Ἐάν εἶνε ἀληθές, θλιβόμεθα διότι εἶνε νησιῶται. Ἐάν δὲν εἶνε ἀληθές, θὰ τὸ διαφεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐκδίδεται γαλλιστὶ ἐφημερίς ἣς λέγεται «Ἀνεξάρτητος», ἐξαποτιμένος ἀπὸ ἑνὸς χροσίου. Τὸ φύλλον λοιπὸν αὐτὸ γράφει ὅτι «ἡ Θεσσαλονίκη δὲν ἐξιστάται πλέον ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα Ἀθηνῶν, εἰάν ἰσχύῃ πλέον τοιοῦτος Ἡγεμόνος. Διότι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἔφυγε πρὸς τὴν Λαρίσαν καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ Λουδοβίκος ΙΣΤ' πρὸς τὸ ἀποκεφαλίσμῳ του. Κάτω ὁ Βασιλεὺς». Ἀπὸ γράφων ἀπὸ ἑλλήνων, διαβάζονται δὲ ἀπὸ ἑλλήνων μετὰ χάρας καὶ εὐχαριστίας. Καὶ οἱ Ἕλληνας οὗτοι λέγονται «Βενιζελικοί», καλῆς ἡλικίας πίστεως ἀδιάφορον!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡγεμονικὴ δωρεὰ

Ὁ ἐπίλεκτος συμπολίτης κ. Νικόλαος Κοτσιράνης προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου Ἐρμουπόλεως δραχμὰς δέκα χιλιάδας. Ἡ δωρεὰ αὕτη τοῦ καλοῦ συμπολίτου εἶνε ὄντως ἡγεμονικὴ καὶ μαρτυρεῖ τὴν εὐγένειαν τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ πατριωτικῶν αἰσθημάτων τοῦ εὐγενοῦς καὶ γενναίου ἀνδρός. Σὺν ταῖς εὐλογίαις τῶν γερόντων τοῦ λαμπροῦ μας τούτου Ἰδρυματος, διαβιβάζομεν τῇ ἐπιλέκτῳ δωρητῇ τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν καὶ τὰς εὐχαριστίας τοῦ Ἀδελφάτου καὶ τῶν συμπολιτῶν μας.

Καὶ ἄλλη δωρεὰ

Ὁ πολιτευόμενος καὶ ἀριστος συμπολίτης κ. Σταμάτης Βαφιαδάκης, συνεχίζων τὰς γενναίας καὶ εὐγενεῖς αὐτοῦ προσφορὰς πρὸς τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα τῆς πόλεως καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, προσέφερεν εἰς τὸ παρ' ἡμῶν Ὁρφανοτροφεῖον τῶν Ἀρρένων δραχμὰς χιλιάδας. Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τὸν ἀντιλήπτορα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὀραίου μεγατίμου συμπολίτην.

Εὐχάριστος εἶδησις.

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἠκούσαμεν ὅτι ὁ ἐπίλεκτος καὶ λίαν συμπαθὴς συμπολίτης κ. Ἰωάννης Καλαμάρης, Βουλευτῆς, πρόκειται ν' ἀγοράσῃ παρὰ τοῦ κ. Στ. Βαφιαδάκη τὸν Ἀτμόμυλον Κυκλάδων μετὰ τοῦ κ. Μιχ. Ἀσημοῦ, τοῦ ρέκτου καὶ τὸσον προοδευτικῷ τούτου συμπολίτου μας. Οὕτω δὲ ἡ ἐπιχειρήσις αὕτη, ἣτις τόσας προσφέρει εἰς

τὸν τόπον ὑπηρεσίας, θὰ γιγαντωθῇ πρὸς ὄφελος τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς κοινωνίας ἐν γένει καὶ τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου ἰδίᾳ.

Ἀποτυχοῦσα ἀτιμία

Ἐλευεῖνοι μισθοὶ πρόσφυγες, ἀσυνείδητα ὄργανα πολιτικῆς φατρίας, ἕνα δημιουργήσωσι δυσχερείας καὶ καταστροφὰς εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὸν λαόν, ἔκαμαν ἐπιθεσιν ἐνοπλον κατὰ τῆς ἐν Ἀθῆναις Γαλλικῆς Πρεσβείας, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐνοχοποιήθωσι οἱ ἐπίστροποι. Ἡ ἀτιμία ἐν μέρει ἐπέτυχεν. Ἡ Ἀντάντ ἐξήγησε τὴν διάλυσιν τῶν Συνδέσμων τῶν Ἐπιστράτων. Ἄλλ' οἱ ἐνοχοὶ συνελήφθησαν καὶ ἀπεδείχθη τὸ ἀνεθνικὸν τέχνασμα.

Μία πληγὴ

Ἀπὸ τῆς ἀποστρατεύσεως καὶ ἐντεῦθεν ἀπῆλθον μετανάσται εἰς Ἀμερικὴν 40.000 ἐν ἑλ. Ἐξ αὐτῶν περίπου 30.000 εἶνε ἐπίστροποι. Τὸ πρᾶγμα καταντᾷ ἀπίστευτον, ἀλλ' εἶνε δυστυχῶς ἀληθές. Πόσας σκέψεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου δύναται νὰ κάμῃ ὁ πατριωτῆς. Διὰ τί λοιπὸν ἐπολεμήσαμεν; Διὰ νὰ ἐρημώσωμεν τὴν Χώραν; Καὶ διὰ τί φεύγουν καὶ ἀφίουν τόσας εὐκαιρίας δόξης καὶ μεγαλείου; Ἡ μετανάστευσις εἰς τὸν νέον Κόσμον κατήντησε φυγὴν, ἀλλὰ καὶ πληγὴν, διὰ τὴν μικρὰν Ἑλλάδα.

Πανήγυρις Ποσειδωνίας.

Μετ' ἐκτάκτου μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπισημότητος ἐγένετο καὶ ἐφέτος ἡ μεγάλη πανήγυρις τοῦ ἐν Ποσειδωνίᾳ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Καίτοι ὁ καιρὸς δὲν ἠνέμοσε τὴν ἐορτὴν ταύτην, διὸ καὶ δὲν ἀπέπλευσεν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τούτῳ ἀτμόπλοιοι, καίτοι ἡ ἔλλειψις ἄρτου ἀπησχόλησε σοβαρῶς τὸν λαόν, ἐν τούτοις καὶ ἡ συρροὴ ἦτο μεγίστη καὶ ἡ ζωηρότης μεγάλη. Χοροστατοῦντος τοῦ Παν. Ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου ἐγένετο ἀφ' ἐσπέρας Μέγας Ἐσπερινὸς μετὰ ὀλονυχτίας, τὴν δὲ ἐπομένην ἔτελέσθη μετὰ πολλῆς λαμπρότητος ἡ θεία λειτουργία καθ' ἣν ὠμίλησεν ὁ Σεβ. Ἱεράρχης. Ἡ φωτοχυσία τοῦ ὀραίου χωρίου, καὶ ἰδίᾳ τῶν ποιητικῶν ἐπαύλων τῆς Ἐρμουπολίτιδος ἀριστοκρατίας, ἐπήρξε καὶ ἐφέτος πλουσία καὶ φαντασμαγορικὴ. Πάντες δὲ οἱ παραθερίζοντες ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ναοῦ κατέβαλλον πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως οἱ πανηγυρισταὶ τύχωσιν ἐξαίρετικῆς ὄλης περιποιήσεως καὶ ἀναπαύσεως. Εἰς πάντας εὐχόμεθα καὶ τοῦ χρόνου.

Ἐγκαίνια Ναοῦ.

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν τελοῦνται μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Παρακοπῇ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀφ' ἐσπέρας τελεσθήσεται Μέγας Ἐσπερινὸς μετὰ ὀλονυχτίας, τὴν δὲ ἐπιούσαν θὰ λάβῃ χώραν ἡ μακρὰ καὶ κατανυκτικὴ τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων. Θὰ χοροστατήσῃ ὁ Παν. Ἐπίσκοπος κ. Ἀθανάσιος, ὅστις καὶ θὰ ὀμιλήσῃ καταλλήλως. Ἡ πανήγυρις αὕτη προμηνύεται ἐξόχως λαμπρὰ καὶ πολυπληθές. Τόσον τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ὅσον καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Παρακοπῆς θὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα οἱ φιλέοργοι τύχωσι μεγάλῃς περιποιήσεως. Τὸ ἐσπέρας θὰ φωταγωγηθῇ ὁ ναὸς καὶ πᾶσαι αἱ ἐπαύσεις τῶν παραθερίζοντων. Τὴν ἑλὴν δαπάνην διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐδήλωσεν ὅτι ἀναλαμβάνει ὁ Βουλευτῆς καὶ καλὸς συμπολίτης κ. Ἀντώνιος Μ. Μαυρογορδάτος, ὅστις ἐπὶ τούτῳ εἶνε ἀξίος θερμοτάτων συγχαρητηρίων.

Ἀπαγόρευσις κινηματογράφου

Χθὲς τὸ ἐσπέρας ὁ ἐνταῦθα Πρόξενος τῆς Γαλλίας εἰδοποίησε τὸν κ. Ἐανθάκη νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ τὴν ταινίαν τῆς «Ἀτλαντίδος», καθόσον δι' αὐτῆς διενεργεῖται γερμανικὴ προπαγάνδα. Ὁ κ. Ἐανθάκης διεμαρτυρήθη, λέγων ὅτι ἡ ταινία αὕτη εἶνε παλαιὰ, ὅτι ἐπαίχθη καὶ παίζεται ἐν Ἀθῆναις, Πειραιεὶ καὶ ἄλλαχθού τῆς Ἑλλάδος, ὅτι προέρχεται ἀπὸ ἐπιχειρηματικὸν οἶκον τῆς Δανίας. Ἠρωτήσαμεν τὸν κ. Ἐανθάκη καὶ ἐμάθομεν ὅτι ἡ περὶ οὗ πρόκειται ταινία παριστᾷ πλοῖον ἀγγλικὸν διερχόμενον τὸν Ὀκεανὸν καὶ συ-

ναντόμενον μετὰ πολλὰ πλοῖα διαφόρων σημασιῶν καὶ μετὰ γερμανικὸν τοιοῦτον. Τίποτε ἄλλο, κατ' αὐτὸν ἐννοεῖται. Δὲν γνωρίζομεν ὅμως διὰ τί ὁ κ. Πρόξενος προέβη εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν, καθὼς καὶ τὴν ἀντιλέγει εἰς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ κ. Ἐανθάκη.

Διμενικὴ Ἐπιτροπὴ.

Διωρίσθησαν μέλη τῆς Διμενικῆς Ἐπιτροπῆς Σύρου οἱ κ. κ. Πέτρος Βλαστός καὶ Ἰωάννης Ράλλης, ἀντὶ τῶν κ. κ. Α. Ἀνδρόνικου καὶ Ε. Πετρίτση, μὴ ἀποδεχθέντων τὸν διορισμὸν αὐτῶν.

Τὸ κυνήγιον.

Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας τὸ κυνήγιον ἐφ' ὅλης τῆς νήσου ὑπῆρξεν ἀφθονον, ἰδίᾳ τὰ πολὺ πολὺ συμπαθῆ ὄρνυκάκια ἦσαν πάρα πολλὰ. Οὕτω οἱ ἀρεϊμάνιοι κυνηγοὶ μας καὶ οἱ κοιλιοδουλοὶ φαγάδες ἔμειναν εὐχαριστημένοι.

Ἀναστάσιος Ζαχαράκης.

Ἀποθανὼν ἐκνεύθη προσηκόντως κάλλιστος συμπολίτης, ἀγαπητὸν μέλος τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, ὁ Ἀναστάσιος Ζαχαράκης, πατὴρ τοῦ φίλου ἐμπόρου κ. Σταματίου Ζαχαράκη. Συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάτου καλοῦ καὶ ἐναρέτου ἀνδρός.

Καὶ κόρκος ἐν λαχάνοις.

Ὁ συντάκτης τοῦ «Ἐρμουπολίτου» ὀρκίζεται ὅτι εἶχε καλῶς καὶ ὅτι τυγχάνει μάχιμος ἐπίστροπος καὶ οὐχὶ ἀνίκανος πλὴν γενναῖος φιλοπόλεμος. Ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται ἡ ἀλήθεια τῶν λεγομένων τοῦ ἀνδρός φληναφημάτων, καὶ ἐπομένως μᾶς ἀπαλάττει τοῦ κόπου ν' ἀσχοληθῶμεν δι' αὐτόν. Ὀρκίζεται ὡσαύτως ὅτι δὲν ἠγοράσθη παρὰ τῆς Ἀντάντ. Ἐν πρῶτοις οὐδεὶς ἐθίξε τὸν Ἡρακλέα. Ἐξ ἄλλου τόσον πολὺ λογαριάζει τὸν ἑαυτὸν του, ὅστε νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἦτο δυνατὸν ἡ Ἀντάντ νὰ λάβῃ ἀνάγκην τῶν φώτων καὶ τῆς συνηγορίας του; Μόνον αὐτὸ μᾶς ἔλειπε. Καὶ «κόρκος ἐν λαχάνοις».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν χάριν ἀναφυῆς ὁ κ. Ἰωάννης Καλαμάρης, Βουλευτῆς, ἐπανελθὼν χθὲς εἰς τὰ ἴδια.

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἀγγελος Πουπάδης, ἐργοστασιάρχης.

Ἀπῆλθεν εἰς Κέρκυραν ὁ συμπολίτης Πρωτοδότης κ. Βρασιδᾶς Τότακας, ἄρι μετατεθεὶς ἐκεῖ.

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀνδρου ὁ πολιτευτῆς κ. Νικ. Καμπάνης.

Ἐπανῆλθεν ἐκ τῶν λουτρῶν Λουτρακίου ὁ Βουλευτῆς κ. Ἀντώνιος Τσιρογιάνης.

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Διευθυντῆς τοῦ παρ' ἡμῶν Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς κ. Σπύρος Κομιλλένης.

Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας μετὰ τῆς ἐριτίμου αὐτοῦ κυρίας ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης κ. Σταμάτης Βαφιαδάκης.

Ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος ἐγκριτος συμπολίτης καὶ ἀριστος ὀφθαλμίατρος κ. Ἡλίας Ἀναγγυρῶς.

Ἡμερησίου ἀποφασιστικῆς ἐπιτροπῆς.

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

Στερούμεθα πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν εἰδήσεων, ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ διήμερον καθυστερεῖται τὸ ταχυδρομεῖον, αἱ διαδόσεις ὀργιάζουν. Λέγονται πολλά. Ὁ καθεὶς φαντάζεται ὅτι ποθεῖ καὶ λέγει ὅτι τὸν εὐχαριστεῖ. Κατὰ τὴν πονηρὰν ταύτην περίσσοδον ἐχρηωκόπησε δολίως ὅχι μόνον ὁ πατριωτισμὸς, ὅχι μόνον ὁ ἐθνισμὸς, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ ἀνθρωπισμὸς. Τοῦτο μαρτυρεῖ τὸ τί λέγεται καὶ τί γίνεταί. Ἴδωμεν ποῦ θὰ φθάσουν ἐπὶ τέλους τὰ πράγματα.

Προσκαλοῦνται πρὸς ἐκγύμνασιν οἱ ἀπαλλαγέντες οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸ 1877 καὶ 1878, οἱ ἀδελφωτοὶ οἱ γεννηθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1877 μέχρι 1883, οἱ θεωρηθέντες ἱκανοὶ καὶ γεννηθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1879 μέχρι τοῦ 1883, ἐκ τῶν πολιτογραφηθέντων οἱ γεννηθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1877 μέχρι τοῦ 1894. Γε-

νικῶς προσκαλοῦνται πάντες οἱ μὴ ὑπηρετήσαντες ἢ ἀπηρετήσαντες ὀλιγώτερον τῶν 3 μηνῶν καὶ γεννηθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1877 μέχρι τοῦ 1895. Ἐκ τῶν ἀπαλλαγέντων δὲν θὰ προσέλθουν οἱ πατέρες 4 τέκνων καὶ οἱ πρεσβύτεροι 4 ἀδελφῶν ἐφέδρων. Ἐν τούτοις μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν ἐγνώσθη ἐπισήμως ἡ δημοσίευσις τοῦ σχετικοῦ διατάγματος.

Οἱ ΚΑΥΣΩΝΕΣ ἘΞΑΝΤΛΟΥΝ ΤΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΙΝΚ ΕΝΔΥΝΑΜΩΝΟΥΝ

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ καύσωνος τὸ πλεῖστον τῶν ἀτόμων ὑποφέρουν ἐκ κοπώσεως, ὑψίστανται μείωσιν τῆς ἐνεργητικότητος καὶ ἀπώλειαν τῆς ὀρέξεως. Διὰ τοὺς περισσοτέρους ἡ ἐπάνοδος τοῦ θέρους συνοδεύεται μὲ πλείστα παθήσεις, ἣτοι ἐξανθήματα, ἐκζέματα, σπυρία καὶ φλογιστικά οἰδήματα, ἡ δὲ θερμότης καθιστᾷ πλέον ἀνυποφόρους τὰς παθήσεις ταύτας τοῦ δέρματος. Ἐπὶ πλέον ἡ κατάχρησις ὕμων πολὺ ψυχρῶν ποτῶν καὶ τῶν ἡμιψυρῶν ὀπωρικῶν ἐξαντελεῖ καὶ καταστρέφει τὸν στόμαχον.

Μεταχειρισθῆτε τὰ Καταπότια Πίνκ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους. Τὰ Καταπότια Πίνκ παρέχουν δυνάμεις, ἐπαυξάνουν τὴν ὄρεξιν, διευκολύνουν τὰς χωνεύσεις. Δίδουν αἷμα καὶ τονώνουν τὸ νευρικὸν σύστημα. Τὰ καταπότια ταῦτα τακτοποιοῦν, προσέτι, τὴν λειτουργίαν ὄλων τῶν ὀργάνων, ἐξαλείφουν τὴν κόπωσιν καὶ εἶνε ἀναρπαιτὰ δι' ἐκείνους οἵτινες δὲν δύνανται νὰ μεταδοῦν εἰς τὴν ἐξοχὴν ἢ εἰς μέρος παραλόγου, ἵνα τύχωσι τῶν ἀγαθῶν τοῦ αἵερος.

Δὲν πρέπει ν' ἀγνοῆτε ὅτι αἱ ἀνωτέρω παθήσεις, αἱ ὀφειλόμεναι εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν ἢ τὴν κακὴν σύνθεσιν τοῦ αἵματος, καταπολεμοῦνται ἀποτελεσματικῶς διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ, τὰ ὅποια εἰς ἐκάστην δόσιν δίδουν αἷμα πλοῦσιον καὶ ἀγνόν.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτατα φαρμακεία πρὸς δρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκῆς παρακατάθηξις εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Καρβῶν, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σια, ἐν Πειραιεὶ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν ἀναφέρουσαν, συμφώνως τῷ Νόμῳ, τὴν τιμὴν αὐτῶν, τὰ κύρια συστατικά τῆςσκευασίας τῶν, τὴν θεραπευτικὴν ιδιότητα αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων Δαμαλά καὶ Σιας, ἔσθωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως καθ' ὀλοκληρίαν ἑλληνιστῆ.

ΝΑΥΛΩΣΕΙΣ

Τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐν Λονδίῳ (Bank of Athens 22 Fenchurch Street London e. c.) ἔχει εἰδικὸν καὶ τελείως κατηρησμένον Ναυτιλιακὸν Τμήμα λειτουργοῦν ἀπὸ δωδεκαετίας καὶ ἀναλαμβάνον τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ προμηθεῖα:

- 1. Ἀσφαλείων ἐπὶ ἀτμοπλοίων, ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων κ.τ.λ.
2. Ναυλώσεις ἀτμοπλοίων διὰ λογαριασμῶν τῶν πλοιοκτητῶν ἢ φορτωτῶν.
3. Πωλήσεις καὶ ἀγορὰς ἀτμοπλοίων.
4. Εἰσπράξεις ἀβαριῶν, καὶ ἐν γένει παντὸς εἶδους ναυτιλιακῆς ἢ ἀσφαλιστικῆς ἐργασίας.

Οἱ πελάται δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ ἐν λόγῳ Ὑποκατάστημα εἴτε μέσον τοῦ παρὰ τῇ ἐν Ἀθῆναις Γενικῆ Διευθύνσει τῆς Τραπεζῆς Ναυτιλιακοῦ Τμήματος, εἴτε μέσον οἰοῦντιοῦτε ἄλλου Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς.

Γνήσιοι Γαλλικοὶ σάπωνες εἰς τὸ Πρακτορεῖον Ἐφημερίων Ἡλία Κυριαζοπούλου.

